

жъе, и ограничете са да обуздавате тѣзи които не са покоряватъ на тѣхното рѣшеніе когато то са произнесе.“

Послѣ Идоменей са иская за недоумѣніето си за едно голѣмо число сѣдбы между частны лица, които бѣ принуденъ да отсѣди.

Опредѣлете, отговори му Менторъ, сичкытѣ новы вѣпрошы, които ще съставятъ главнытѣ основы на законовѣденіето и на тълкованіето на законытѣ; но не са обременявайте никога да сѣдите частнытѣ распри. Тѣ ще вы затрупатъ и выи ще станете едничкытѣ сѣдникъ на народа си; сичкытѣ другы сѣдницы подъ васъ ще станатъ непотребны, выи ще бѣдете затиснѣты, и малкытѣ работы ще вы откъснѣтъ отъ голѣмытѣ; безъ да можете да уредите подробно и тѣзи малкытѣ. Пазете са прочее да не паднете въ таквози затрудненіе; проваждайте частнытѣ сѣдбы на редовнытѣ сѣдницы, а выи правете туй, което никои другый не може да направи за ваше успокоеніе, и тогасъ выи ще вършите истинско царско служеніе.“

„Принуждаватъ ма еще, думаше Идоменей да позволѣтъ нѣкои брокосѣчетанія. Человѣцы нѣкои отъ знамениты редове, които ма послѣдовахъ въ сичкытѣ войны, и изгубихъ голѣмы богатства въ службата ми, желаятъ да намѣрѣтъ едно възнагражденіе за службытѣ си като са оженитъ за нѣкои дѣвицы богаты: доста е една само моя дума за да добыятъ туй положеніе.

„Наистина, пое Менторъ, за туй доста е едната ваша дума; но тѣзи дума за васъ значи много. Можакте ли выи да отнемете отъ бащытѣ и отъ майкытѣ свободата и утѣшеніето да изберѣтъ своитѣ наслѣдници? туй бы значило да положите въ найтежко робство сичкытѣ челяди, и да станете отговоренъ за сичкытѣ домашны бѣдствія на съгражданытѣ си. Браковѣтъ иматъ доста свои бѣды безъ да имъ са притурия и тѣзи горчевина. Ако выи искате да възнаградите своитѣ вѣрны служители дайте имъ неработены земи; приложете на тѣхъ чинове и почести съразмѣрны съ тѣхното състояніе и съ тѣхнытѣ службы; придайте имъ, ако е потребно, и малко пары отъ особенната ваша хазна, но не исплащайте никога дълговетѣ си съ жертвованіето на богатъ невѣсты противъ волята на родителитѣ имъ.“